

Przewodnik dla osób korzystających z **europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń**

Krótkie wprowadzenie do najważniejszych praktycznych aspektów stosowania procedury na podstawie przedmiotowego rozporządzenia

*Sprawiedliwość
i konsumenci*

Przewodnik dla osób korzystających z
**europejskiego postępowania
w sprawie drobnych roszczeń**

Krótkie wprowadzenie do najważniejszych praktycznych aspektów stosowania procedury na podstawie przedmiotowego rozporządzenia

Informacje dotyczące przewodnika

Niniejszy przewodnik stanowi wprowadzenie do europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, zwanego dalej „ESCP”. Przewodnik ma za zadanie pomóc obywatelom korzystającym z procedury ESCP w zapoznaniu się z przebiegiem postępowania. W szczególności jego celem jest przybliżenie szczegółów procedury ESCP stronie wszczynającej postępowanie oraz stronie, przeciwko której postępowanie zostało wszczęte.

Przewodnik jest dość krótki i został napisany przystępnym językiem, aby ułatwić użytkownikom korzystanie z niego i uczynić go zrozumiałym. Intencją autorów było opisanie poszczególnych aspektów procedury w sposób możliwie krótki i prosty, bez nadmiernego zagłębiania się w szczegóły.

Bardziej szczegółowy opis procedury ESCP oraz dodatkowe informacje, które mogą pomóc w dokładniejszym zrozumieniu procedury, znajdują się w przewodniku praktycznym, do którego treści autorzy niniejszego przewodnika dla użytkowników będą się odwoływać w większości punktów (np. „PP 1.1”).

Aby ułatwić korzystanie z niniejszego przewodnika, podzielono go na następujące części:

Spis treści

Wprowadzenie: Zamiar podjęcia czynności prawnych w celu dochodzenia transgranicznego roszczenia w UE	5
Część pierwsza: Cel, zastosowanie i zakres procedury ESCP	8
Część druga: Koszty i wydatki	12
Część trzecia: Dochodzenie drobnych roszczeń w sądzie	16
Część czwarta: Odpowiedź na pozew	22
Część piąta: Wydanie orzeczenia	26
Część szósta: Czynności po wydaniu orzeczenia	30

Wprowadzenie: Zamiar podjęcia czynności prawnych w celu dochodzenia transgranicznego roszczenia w UE

W przypadku powstania transgranicznego roszczenia, kiedy powód nie jest w stanie wyegzekwować zapłaty lub wykonania świadczenia, co uzasadnia powstanie roszczenia, ani też nie jest w stanie uzgodnić zadowalających warunków zaspokojenia roszczenia, wówczas konieczne może być wystąpienie na drogę sądową. W takim przypadku, w zależności od kwoty i charakteru roszczenia oraz od tego, czy pozwany kwestionuje zasadność powództwa, powód ma do dyspozycji różne procedury.

Dlatego jeszcze przed podjęciem kroków prawnych w celu dochodzenia roszczenia osoba fizyczna lub podmiot gospodarczy z obszaru UE musi podjąć decyzję o wyborze procedury. Ta decyzja będzie w dużym stopniu uzależniona od indywidualnych okoliczności każdej sprawy, gdyż dostępne procedury, choć mogą do pewnego stopnia nakładać się na siebie, zasadniczo zajmują się różnymi sprawami.

Kiedy warto skorzystać z procedury ESCP?

Procedurę ESCP stosuje się dla roszczeń o wartości do 5000 euro, w tym roszczeń innych niż pieniężne, niezależnie od tego, czy pozwany zaprzecza zasadności powództwa. ESCP ma być z założenia procedurą dość szybką i mniej kosztowną. Jest ona szczególnie przydatna dla powodów, którzy nie chcą być reprezentowani przez adwokata, biorąc pod uwagę fakt, że reprezentacja stron nie jest obowiązkowa.

Procedura ESCP może być stosowana w przypadku większości roszczeń transgranicznych o charakterze cywilnym i handlowym, w tym roszczeń wynikających z umów czy dostaw towarów, a także o odszkodowanie z tytułu strat lub doznania uszczerbku na zdrowiu. Niektóre rodzaje spraw, m.in. tych, które dotyczą kwestii rodzinnych i świadczeń alimentacyjnych, zatrudnienia i zabezpieczenia społecznego oraz upadłości, zostały jednak wyłączone z zakresu postępowania ESCP.

ESCP to zasadniczo procedura pisemna, która prowadzona jest z wykorzystaniem standardowych formularzy. Do rozprawy dochodzi tylko wówczas, gdy wydanie orzeczenia na podstawie pisemnych dowodów jest niemożliwe lub na wniosek jednej ze stron, gdy sąd przychylił się do wniosku, uznając to za konieczne do wydania orzeczenia lub do zapewnienia sprawiedliwego traktowania. Powód korzystający z procedury ESCP może otrzymać pomoc w wypełnieniu formularza pozwu. Sądy są zobowiązane udzielić obywatelom wskazówek dotyczących kwestii proceduralnych.

Inne procedury dochodzenia roszczeń transgranicznych

W przypadku sporów konsumenckich można skorzystać z alternatywnej metody rozwiązywania sporów. Pozasądowe zasady rozstrzygania sporów w państwach członkowskich, zapewniające wysokie standardy działania organów rozstrzygających, opisano w [dyrektywie w sprawie ADR](#). Za pośrednictwem [platformy ODR](#) konsumenci mogą składać skargi

dotyczące produktów i usług zakupionych online do zatwierdzonego organu rozstrzygającego spory.

W przypadku rozważania postępowania sądowego procedura ESCP jest dostępna dla roszczeń o wartości nie przekraczającej 5000 euro, których przedmiot nie wykracza poza zakres procedury. Przed podjęciem decyzji o skorzystaniu z procedury ESCP należy rozważyć, czy inna procedura nie będzie bardziej odpowiednia lub wymagana dla danego typu roszczenia. Obywatele UE mają do swojej dyspozycji następujące opcje dotyczące dochodzenia roszczeń transgranicznych:

- Do wszystkich **transgranicznych roszczeń alimentacyjnych** zastosowanie mają przepisy rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych. Szczegółowe informacje można znaleźć na portalu e-Sprawiedliwość, w sekcji Zobowiązania alimentacyjne, patrz: https://e-justice.europa.eu/content_maintenance_obligations-355-pl.do
- W sprawie roszczeń transgranicznych dotyczących **prawa spadkowego** zastosowanie ma rozporządzenie w sprawie dziedziczenia. Szczegółowe informacje można znaleźć na portalu e-Sprawiedliwość, w sekcji Prawo spadkowe, patrz: https://e-justice.europa.eu/content_succession-538-pl.do
- W przypadku roszczeń bezspornych, w których sąd wydał nakaz lub innego rodzaju tytuł potwierdzający nabycie praw do przyznanej kwoty pieniężnej, dostępna jest procedura europejskiego tytułu egzekucyjnego. Szczegółowe informacje na temat tej procedury można znaleźć w przewodniku praktycznym dotyczącym zastosowania rozporządzenia w sprawie **europejskiego tytułu egzekucyjnego**, dostępnym na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_pl.pdf

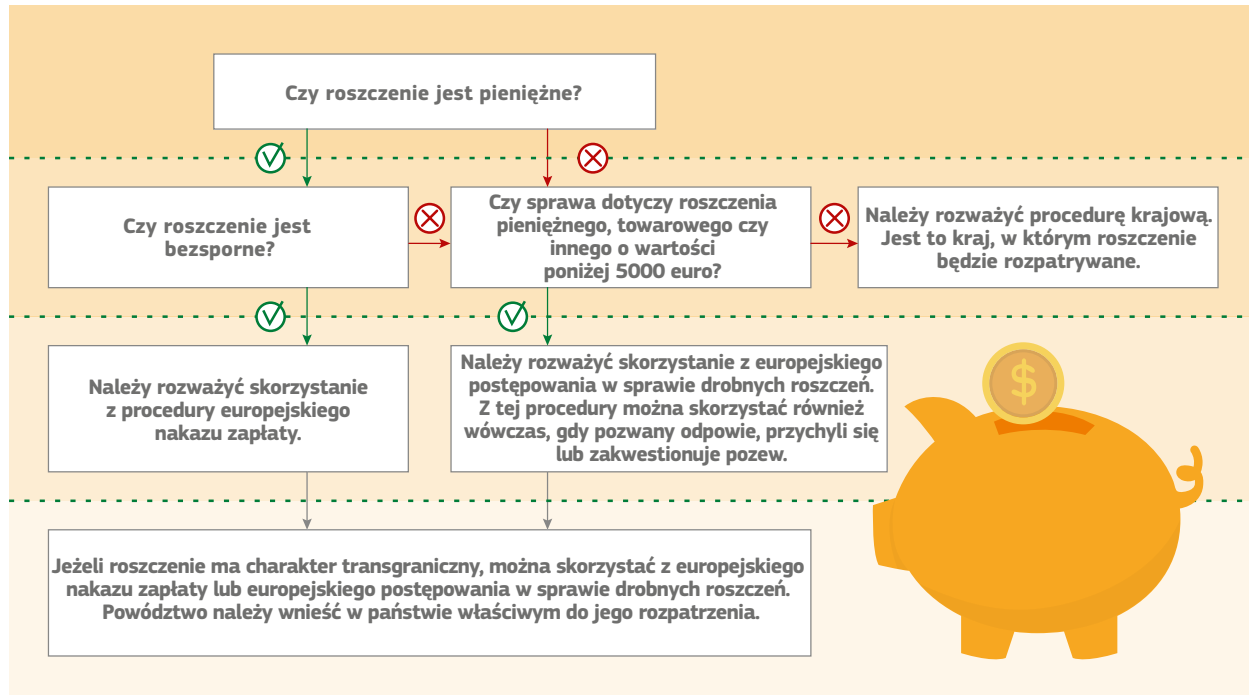
- W przypadku roszczeń pieniężnych innych niż alimentacyjne, jeśli powód zakłada, że **zasadność powództwa nie zostanie zakwestionowana**, odpowiednia jest procedura **europejskiego nakazu zapłaty**. Ta opcja jest szczególnie użyteczna dla powodów pragnących odzyskać dług pieniężny od kilku dłużników, ponieważ zapewnia szybkie rozpatrywanie roszczeń bezspornych. Odbyna się głównie drogą elektroniczną, jeśli jest taka możliwość. Szczegółowe informacje na temat tej procedury można znaleźć w przewodniku praktycznym dotyczącym zastosowania rozporządzenia w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, dostępnym na stronie internetowej: <http://ec.europa.eu/justice/civil/document/>
- W przypadku innych pozwów cywilnych i handlowych, w tym tych o wartości większej niż 5000 euro, można skorzystać z procedur krajowych, choć w niektórych państwach członkowskich istnieją specjalne procedury przewidziane dla poszczególnych typów roszczeń. W UE obowiązują przepisy, które określają, w którym państwie członkowskim sąd może rozpoznać daną sprawę. Kwestie dotyczące wykonania w jednym państwie członkowskim orzeczenia lub nakazu wydanego w innym państwie członkowskim są regulowane przepisami rozporządzenia Bruksela I (wersja przekształcona). Informacje na temat tego rozporządzenia są dostępne na portalu e-Sprawiedliwość, w sekcji rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona), patrz: http://e-justice.europa.eu/content_brussels_i_regulation_recast-350-pl.do. Witryna portalu e-Sprawiedliwość zawiera obszerne materiały na temat transgranicznych sporów sądowych toczonych na terenie UE w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Patrz https://e-justice.europa.eu/content_going_to_court-32-pl.do

Wybór procedury

Powód staje zatem przed wyborem właściwej procedury sądowej. Jak dokonać takiego wyboru?

Poniższy schemat podpowiada, która procedura będzie odpowiednia dla danego rodzaju sprawy.

CZĘŚĆ PIERWSZA

*Cel, zastosowanie i zakres
procedury ESCP*

1.1 Czym jest europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń? – PP 1.1

ESCP jest procedurą sądową stosowaną w celu dochodzenia roszczeń cywilnych w UE. Stosuje się ją:

- tylko dla roszczeń transgranicznych: patrz sekcja 1.2;
 - tylko w przypadku roszczeń o wartości do 5000 euro: patrz sekcja 1.4;
 - dla roszczeń pieniężnych i niepieniężnych;
 - dla roszczeń bezspornych oraz takich, w których zasadność roszczenia została zakwestionowana;
 - bez konieczności reprezentowania stron przez adwokata, co ani nie jest konieczne, ani niedozwolone;
 - aby przyspieszyć i ułatwić postępowanie, które jest również mniej kosztowne od innych procedur;
 - opcjonalnie, gdy nie zastępuje podobnych procedur krajowych.
- Oznacza to, że jeśli procedura ESCP jest odpowiednia dla danego rodzaju roszczenia, to zazwyczaj w prawie krajowym również istnieje procedura, z której powód może skorzystać w celu dochodzenia swoich roszczeń, a decyzja dotycząca wyboru należy wyłącznie do powoda.

1.2 Co to jest sprawa transgraniczna? – PP 2.2.2

Sprawa, w której przynajmniej jedna ze stron posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim niż sąd rozpatrujący roszczenie².

O tym, czy sprawa jest sprawą transgraniczną, decyduje data złożenia pozwu do właściwego sądu.

1.3 Jakiego rodzaju roszczenia wchodzą w zakres procedury ESCP? – PP 2.1.4

Procedurę ESCP można stosować dla większości rodzajów spraw cywilnych i handlowych, dotyczących na przykład:

- płatności;
- wypłaty odszkodowania na skutek wypadku;
- dostawy towarów lub innej ruchomości;
- nakazu wykonania umowy;
- powstrzymania nielegalnej działalności lub jej zapobiegnięcia.

⁽²⁾ Należy pamiętać, że Dania nie jest związana przepisami przedmiotowego rozporządzenia, a więc roszczenie przeciwko stronie posiadającej siedzibę lub miejsce zamieszkania w Danii będzie musiało zostać rozpatrzone według procedury krajowej.

1.4 Jak ustalić, czy wartość roszczenia nie przekracza kwoty 5000 euro? – PP 2.1.1

Jeżeli roszczenie dotyczy zapłaty kwoty pieniężnej, wówczas wartość roszczenia będzie równa należności.

Jeżeli zaś roszczenie nie dotyczy zapłaty kwoty pieniężnej, należy wycenić wartość takiego niepieniężnego roszczenia – PP 2.1.2.

Jeżeli istnieje możliwość dochodzenia roszczenia pieniężnego w przypadku, gdy roszczenie niepieniężne nie zostało zaspokojone, wówczas należy ten fakt zgłosić osobno.

Wycena wartości roszczenia nie obejmuje odsetek, kosztów i wydatków.

1.5 Roszczenia w euro lub w innej walucie

Wartość finansową roszczenia należy wyrazić w walucie państwa, którego sąd będzie rozpatrywał sprawę. Można to zrobić na formularzu pozwu, w sekcji 7 formularza A. Jeżeli waluta, w jakiej powód określił wysokość roszczenia, nie jest taka sama jak waluta sądu, wówczas konieczne będzie przeliczenie kwoty roszczenia w taki sposób, aby była ona wyrażona w walucie sądu. Tak przeliczoną kwotę należy wpisać do pozwu w części 7 formularza pozwu.

Ponadto z uwagi na to, że nie wszystkie państwa członkowskie posiadają walutę euro, aby ocenić, czy wartość pozwu nie przekracza górnego limitu 5000 euro, powód będzie musiał przeliczyć wartość pozwu na euro po kursie wymiany walut obowiązującym w dniu złożenia pozwu w sądzie. Jednak do formularza pozwu nie wpisuje się wartości w euro, jeśli walutą sądu, w którym pozew jest składany, nie jest euro.

Państwa członkowskie mogą mieć własne procedury przeliczeń walutowych, dlatego w przypadku, gdy takie przeliczenie jest konieczne warto wcześniej skontaktować się z sądem, aby otrzymać niezbędne instrukcje. Ponadto sąd poinformuje, czy przyjmuje pozwy w walucie innej niż waluta danego państwa członkowskiego.

1.6 Jakie pozwy cywilne wykraczają poza zakres procedury ESCP? – PP 2.1.3

Jak opisano w art. 2 rozporządzenia dotyczącego europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, niektóre roszczenia cywilne, w tym roszczenia alimentacyjne i pracownicze, zostały wyłączone z zakresu procedury ESCP. Poza ten zakres wykraczają również sprawy podatkowe, celne i administracyjne.

Niektóre inne roszczenia nie są uznawane za cywilne lub handlowe, a więcej na temat takich roszczeń można przeczytać w sekcji PP 2.1.5.

1.7 Czy aby skorzystać z procedury ESCP konieczne jest wynajęcie adwokata? – PP 9.1.1

Nie jest konieczne wynajęcie adwokata, choć nie jest to też niedozwolone.

Jeżeli strona wynajmie adwokata w sprawie ESCP, może to mieć wpływ na wysokość zasądzonych przez sąd kosztów: patrz sekcja PP 9.1.2 oraz część druga.

CZĘŚĆ DRUGA
Kosztyoszty i wydatki

2.1 Jaki jest koszt procedury ESCP? – PP 3.4

W większości państw członkowskich UE obowiązuje opłata sądowa za złożenie wniosku o wszczęcie procedury ESCP. Powód określa sposób uiszczenia opłaty sądowej w rubryce 6 formularza pozwu, formularz A.

Wysokość opłaty jest różna, a więcej informacji na temat kosztów i ich obliczenia można znaleźć na portalu e-Sprawiedliwość w sekcji **Opłaty sądowe – postępowanie w sprawie drobnych roszczeń**.

Ponadto należy spodziewać się dodatkowych kosztów w przypadku wynajęcia adwokata i powołania świadków, np. biegłych.

2.2 Zasądzenie kosztów na rzecz strony wygrywającej

Sąd zwykle zasądza koszty po rozpatrzeniu sprawy na rzecz strony wygrywającej. Wysokość zasądzonych kosztów musi być proporcjonalna do roszczenia, a sąd nie powinien zasądzić nieproporcjonalnych kosztów pomocy prawnej³.

2.3 Jakie mogą być skutki finansowe procedury ESCP

Choć procedura ESCP jest z założenia postępowaniem mało kosztownym, należy spodziewać się pewnych skutków finansowych płynących z faktu skorzystania z tej procedury, nawet wtedy, gdy strona nie wynajęła adwokata. W przypadku wynajęcia adwokata strona musi liczyć się również z taką możliwością, że nawet w przypadku wygrania sprawy, sąd może nie zasądzić na jej rzecz kosztów poniesionych z tytułu pomocy prawnej.

2.4 Koszty postępowania w przypadku przeprowadzenia przez sąd rozprawy

Oprócz opłat sądowych, o których mowa w pkt 2.1, strony powinny liczyć się z kosztami przeprowadzenia rozprawy, jeśli złożą taki wniosek, a sąd się do niego przychyli. W takim przypadku strony będą musiały pokryć koszty związane z powołaniem biegłych i innych świadków oraz tłumaczenia dokumentów, a także koszty wszelkich szczególnych procedur stosowanych podczas rozprawy, na przykład wideokonferencji. Również sąd musi uwzględnić dodatkowe koszty, jeśli sprawa wymagać będzie ustnych zeznań stron i świadków, natomiast zebranie ekspertyz i powołanie biegłych konieczne będzie tylko wówczas, gdy wydanie orzeczenia na podstawie innych dowodów nie będzie możliwe.

⁽³⁾ Patrz art. 16.

Koszty rozprawy powinny być ograniczone do minimum, zgodnie z zasadą mówiącą o tym, że sąd powinien zastosować najprostszą i najmniej obciążającą metodę prowadzenia postępowania dowodowego⁴.

2.5 Kto pokrywa koszty postępowania ESCP? – PP 6.4

Z zasady strona przegrywająca pokrywa koszty postępowania na rzecz drugiej strony. Jak już wcześniej wspomniano, sąd ustali i zasądzi koszty proporcjonalnie do wartości roszczenia oraz zgodnie z ich zasadnością, co dotyczy również strony wygrywającej, jeśli wynajęła ona adwokata.

⁽⁴⁾ Patrz art. 9.1.

2.6 Koszty wykonania orzeczenia

Jeszcze przed rozpoczęciem sprawy każdy powód powinien rozważyć wszystkie argumenty przemawiające za lub przeciwko dochodzeniu swoich roszczeń na tej drodze. Mowa tutaj o kosztach samej procedury oraz takich podstawowych kwestiach, jak to, czy pozwany posiada zasoby do zaspokojenia roszczenia lub z których roszczenie mogłoby zostać zaspokojone. Powód powinien również liczyć się z tym, że oprócz kosztów procedury ESCP samo wykonanie orzeczenia wiąże się z dodatkowymi kosztami, w szczególności kosztami związanymi z wysokością zasądzonej kwoty lub kwot.

CZĘŚĆ TRZECIA

*Dochodzenie drobnych
roszczeń w sądzie*

3.1 Jak wnieść powództwo – PP 3

Przed skorzystaniem z procedury ESCP należy ustalić podstawę roszczenia i zebrać wszelkie pisemne materiały uzasadniające roszczenie.

Aby móc wnieść powództwo, po zebraniu materiałów należy pobrać egzemplarz formularza pozwu, gdyż co do zasady ESCP jest procedurą pisemną.

3.2 Gdzie można uzyskać formularz pozwu? – PP 3.2

Formularz pozwu, formularz A, powinien być dostępny w każdym sądzie lub trybunale, do którego można wnieść powództwo zgodnie z procedurą ESCP, w tym na stronach internetowych sądów krajowych, we wszystkich państwach członkowskich UE.

W zależności od przepisów obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich, formularz może być również dostępny w innych publicznych placówkach, takich jak biblioteki miejskie, ośrodki doradcze czy organizacje konsumenckie.

Ponadto formularz A oraz inne formularze dotyczące procedury ESCP są dostępne w wersji elektronicznej we wszystkich językach urzędowych UE; można je znaleźć na portalu e-Sprawiedliwość, w sekcji „Interaktywne formularze”. Poniżej znajduje się link do wersji w języku polskim.

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-pl.do

3.3 Jak korzystać z formularza pozwu

W formularzu znajdują się obszerne instrukcje dotyczące jego wypełnienia.

3.4 Czy można otrzymać pomoc przy wypełnianiu formularza? – PP 4.1.3

Państwa członkowskie UE muszą zapewnić powodom oraz innym stronom praktyczne wsparcie przy wypełnianiu formularza ESCP.

3.4.1 Pomoc pracowników sądu

Pomoc udzielana przez pracowników sądu przy wypełnianiu formularza nie oznacza udzielania porady prawnej. Pomoc merytoryczną dotyczącą roszczenia można otrzymać w biurach porad prawnych.

3.4.2 Inne źródła pomocy

Pomoc przy wypełnianiu formularza pozwu może być udzielana na różne sposoby, w zależności od wewnętrznych przepisów obowiązujących w każdym państwie członkowskim. W wielu państwach członkowskich działają sieci konsumenckie oraz ośrodki udzielające m.in. porad prawnych, do których tak powód, jak i pozwany, mogą zgłaszać się w celu uzyskania porady dotyczącej wypełnienia formularzy oraz samej procedury ESCP. Ponadto w niektórych państwach działa Sieć Europejskich Centrów Konsumenckich (ECC-Net), które świadczą usługi doradcze powodom w związku z roszczeniami dochodzonymi w ramach procedury ESCP. Strony powinny zapoznać się z możliwościami, jakie są dostępne w ich lokalizacji; w tym celu mogą skorzystać ze stron internetowych m.in. Komisji Europejskiej⁵ oraz portalu e-Sprawiedliwość⁶.

⁽⁵⁾ Patrz http://ec.europa.eu/consumers/ecc/index_pl.htm

⁽⁶⁾ Patrz pkt 2.2.

3.5 Wniosek o przeprowadzenie rozprawy – PP 5.3

Co do zasady ESCP jest procedurą pisemną, dlatego informacje, które sąd będzie brał pod uwagę, będą miały formę pisemną, a obecność na sali sądowej nie jest wymagana.

Sąd wydaje orzeczenie na podstawie informacji przedstawionych przez powoda oraz ewentualnie przez pozwanego, w przypadku zakwestionowania przez niego podstaw roszczenia.

Sąd może jednak przeprowadzić rozprawę, jeśli uzna, że wydanie orzeczenia na podstawie dowodów pisemnych nie jest możliwe. Wniosek o przeprowadzenie rozprawy może również wnieść powód bądź pozwany. W przypadku złożenia takiego wniosku sąd musi przeprowadzić rozprawę, chyba że uzna, że nie jest to niezbędne do sprawiedliwego przeprowadzenia postępowania.

Powód może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy, wypełniając pkt 8.3 formularza pozwu wraz z podaniem uzasadnienia. Pozwany również może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy, udzielając odpowiedzi na pytanie 3 w części II formularza wraz z uzasadnieniem.

3.6 W którym sądzie należy złożyć pozew? – PP 3.1

Sąd, który może orzekać w danej sprawie to zwykle sąd państwa, w którym powód bądź pozwany mieszka lub prowadzi działalność.

Najpierw należy dowiedzieć się, sądy którego lub których państw członkowskich są właściwe do rozpatrzenia roszczenia, zgodnie z odpowiednimi przepisami UE (rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona)). To oznacza, że należy przyrzeć się zasadom jurysdykcji dotyczącym danej sprawy, a następnie ustalić, który sąd może orzekać w przedmiotowej sprawie w danym państwie.

Indywidualni konsumenci muszą mieć świadomość tego, czy mają możliwość złożenia pozwu do sądu w państwie, w którym znajduje się ich miejsce zamieszkania. W tym celu przyjmuje się, że konsument to osoba nie podejmująca czynności w celach handlowych lub biznesowych w przedmiocie sporu, którego dotyczy pozew (patrz w szczególności przepisy dotyczące jurysdykcji dotyczące konsumentów, sekcja PP 3.2.1).

Więcej informacji na temat przepisów dotyczących jurysdykcji można znaleźć na portalu e-Sprawiedliwość.

3.7 Wysłanie formularza pozwu do sądu – PP 3.6

Formularz pozwu można wysłać do sądu pocztą lub za pomocą innych środków komunikacji przyjętych w danym sądzie bądź złożyć w sądzie osobiście.

Informacje na temat środków przekazu powinny być dostępne na portalu e-Sprawiedliwość oraz na lokalnych stronach internetowych w danym państwie.

3.8 Jakie dokumenty należy przestać wraz z formularzem pozwu? – PP 3.5

Ponieważ ESCP jest procedurą pisemną, do formularza pozwu należy dołączyć wszystkie dokumenty uzasadniające pozew. Mogą to być na przykład zamówienia, rachunki, faktury, sprawozdania, korespondencja pomiędzy stronami, jak również materiał zdjęciowy i inne materiały ilustracyjne. Od przedstawionego w pozwie stanu faktycznego zależeć będzie, jakie materiały okażą się niezbędne. Celem jest zapewnienie sądowi wszystkich informacji niezbędnych do wydania orzeczenia.

3.9 W jakim języku należy wypełnić formularz A i pozostałe dokumenty? – PP 3.7

Formularz pozwu oraz dołączone do niego dokumenty powinny zostać sporządzone w języku, którym posługuje się sąd lub w innym, który sąd jest gotów przyjąć. Taka informacja powinna znajdować się na odpowiednich stronach internetowych. Tłumaczenie dołączonych dokumentów może nie być konieczne. Czasami pomocnym może okazać się zwrócenie się do sądu z pytaniem w tej sprawie.

3.10 Jakie jeszcze dokumenty należy dołączyć do pozwu? – PP 3.3

Jeśli sąd wymaga uiszczenia opłaty za złożenie pozwu, konieczne może być przekazanie sądowi informacji odnośnie do sposobu uiszczenia opłaty. W formularzu pozwu przewidziano do tego celu specjalne pole (patrz: punkt 2.1 powyżej). Sądy w niektórych państwach członkowskich mogą wymagać uiszczenia opłaty przed wszczęciem procedury.

Dla sądu pomocna może być informacja o tym, jakimi innymi dowodami dysponuje powód, w przypadku gdy pozwany zakwestionuje podstawę roszczenia, w tym nazwiska świadków oraz biegłych z dziedziny medycyny, techniki itp.

3.11 Co dzieje się po otrzymaniu przez sąd formularza pozwu? – PP 4.1.1 i 4.1.2

Po wpłynięciu do sądu formularza i dołączonych dokumentów sąd dokonuje sprawdzenia pod kątem prawidłowości wypełnienia formularza oraz zgodności przedmiotu roszczenia z zakresem postępowania; ocenia również, czy roszczenie zostało należycie uzasadnione.

Sąd powiadomi powoda, w przypadku gdy przedmiot roszczenia wykracza poza zakres postępowania ESCP lub gdy roszczenie jest bezpodstawne. Sąd może również wezwać powoda do uzupełnienia lub poprawienia Formularza pozwu.

3.12 Postępowanie w przypadku wezwania do poprawienia Formularza pozwu – PP 4.1.3

Sąd może przesłać do powoda formularz B, wzywając go tym samym do uzupełnienia lub poprawienia formularza pozwu. Może to wiązać się ze zmianą języka, w jakim napisano pozew, podaniem dodatkowych informacji potrzebnych sądowi do ustalenia, czy roszczenie nie wykracza poza zakres postępowania ESCP i czy zostało należycie uzasadnione lub poprawieniem oczywistych błędów.

Sąd wyznaczy termin, w jakim powód będzie musiał odpowiedzieć na wezwanie zawarte w formularzu B. Jeśli powód nie uzupełni ani nie poprawi informacji podanych w formularzu pozwu w terminie wyznaczonym przez sąd, wniosek zostanie oddalony. W wyjątkowych sytuacjach sąd może przedłużyć termin, jeśli uzna, że jest to konieczne dla zabezpieczenia praw stron.

3.13 Co się stanie, jeśli sąd uzna, że roszczenie wykracza poza zakres postępowania ESCP? – PP 4.1.2

Jeśli sąd uzna, że roszczenie wykracza poza zakres postępowania ESCP, nie oddala pozwu. W takiej sytuacji powód ma możliwość wycofania pozwu, a jeśli tak się nie stanie, sąd rozpatrzy pozew zgodnie z właściwą procedurą krajową.

3.14 Co dzieje się w przypadku oddalenia pozwu przez sąd? – PP 4.1.1

Oddalenie pozwu na tym etapie jest decyzją proceduralną i nie przesądza o istocie roszczenia. To oznacza, że powód może ponownie złożyć pozew w ramach postępowania ESCP (biorąc pod uwagę powody oddalenia pierwotnego pozwu) lub w ramach odpowiedniej procedury krajowej.

3.15 Kto powiadamia pozwanego o pozwie? – PP 4.2

Sąd wypełnia część 1 formularza odpowiedzi, tj. formularz C, i przesyła go do pozwanego wraz z kopiami dokumentów uzasadniających roszczenie (w stosownych przypadkach). Dzieje się to w terminie 14 dni od otrzymania prawidłowo wypełnionego lub poprawionego formularza pozwu.

CZĘŚĆ CZWARTA
Odpowiedź na pozew

4.1 Jakie możliwości działania ma pozwany po doręczeniu mu pozwu – PP 4

Pozwany może odpowiedzieć na pozew po jego doręczeniu lub nie podejmować żadnych działań.

4.2 Skutki braku odpowiedzi na pozew

Jeżeli pozwany nie odpowie na pozew w terminie do 30 dni od daty jego doręczenia lub w dłuższym terminie wyznaczonym przez sąd (patrz pkt 3.3), sąd wyda orzeczenie w sprawie roszczenia.

4.3 Odpowiedź na pozew – PP 4.3

Pozwany może odpowiedzieć na pozew korzystając z części II formularza C lub w inny właściwy sposób. Do odpowiedzi należy dołączyć wszelkie istotne dokumenty uzasadniające argumenty pozwanego. Odpowiedź należy przedłożyć w terminie do 30 dni od daty doręczenia pozwu. W wyjątkowych okolicznościach sąd może przedłużyć termin 30 dni, jeśli jest to konieczne do zabezpieczenia praw stron. W tym celu należy złożyć w sądzie wniosek zgodnie z odpowiednią procedurą obowiązującą w danym sądzie.

4.4 Jak pozwany może odpowiedzieć na pozew – PP 4.3

Pozwany może skorzystać z różnych opcji odpowiedzi na pozew. Może on:

- zapłacić kwotę roszczenia, zaspokajając tym samym roszczenie;
- uznać roszczenie co do jego istoty i
 - przyznać, że kwota roszczenia jest należna i dokonać płatności lub
 - zaproponować dokonanie płatności w całości poprzez zapłatę odroczonej kwoty zryczałtowanej lub w ratach, albo
 - wnieść sprzeciw od wysokości kwoty roszczenia;
- zakwestionować roszczenie co do jego istoty
 - w całości bądź w części;
 - oraz również co do wysokości kwoty roszczenia;
 - oraz wnieść powództwo wzajemne na formularzu pozwu, formularz A;
- zakwestionować jurysdykcję sądu bez kwestionowania istoty roszczenia;
- zakwestionować pozew powołując się na błędy proceduralne, np.
 - niezgodność przedmiotu roszczenia z zakresem postępowania ESCP lub
 - gdy wartość roszczenia przekracza wartość określoną dla postępowań ESCP, lub
 - gdy sprawa nie jest sprawą transgraniczną⁷.

⁽⁷⁾ Patrz pkt 1.2.

4.5 Wniosek o przeprowadzenie rozprawy. Patrz również pkt 3.5

Pozwany również może złożyć wniosek o przeprowadzenie rozprawy w pkt 3 części II formularza C oraz wymienić w pkt 2 części II formularza C świadków i inne dowody, jakie należy przedłożyć, a także dołączyć wszelkie istotne dodatkowe dokumenty odnoszące się również do pozwu wzajemnego.

Uwaga! W przypadku odpowiedzi i pozwu wzajemnego obowiązują takie same zasady dotyczące języka jak w przypadku pozwu (patrz pkt 3.9).

4.6 Co się stanie, gdy zakwestionowanie jurysdykcji sądu okaże się słuszne? – PP 3.2.1 i 3.2.2

Jeśli właściwość sądu została słusznie zakwestionowana, jak w przypadku gdy pozew skierowano przeciwko konsumentowi, a zasady ustalania właściwości sądu w sprawach dotyczących konsumentów nie zostały zachowane, sprawa nie może otrzymać dalszego biegu, a powód musi wycofać pozew. Jeśli powód wyraża taką wolę, może złożyć kolejny pozew we właściwym sądzie.

4.7 Co się dzieje, gdy roszczenie wykracza poza zakres postępowania ESCP? – PP 2.1 i 4.1.2

Jeśli sąd uzna, że roszczenie wykracza poza zakres postępowania ESCP, czy to z powodu nieodpowiedniej wartości roszczenia, czy przedmiotu roszczenia, sąd jest zobowiązany powiadomić strony o takim fakcie w terminie do 30 dni od daty otrzymania odpowiedzi pozwanego. W takiej sytuacji roszczenie nie może być rozpatrywane w ramach procedury ESCP. Powód może wówczas wycofać pozew i rozważyć złożenie nowego pozwu w ramach odpowiedniej procedury krajowej lub sąd może rozpatrzyć roszczenie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego.

4.8 4.8. Co w przypadku, gdy wartość roszczenia wzajemnego jest większa niż dopuszczalny limit? – PP 4.4

Jeśli wartość roszczenia wzajemnego przekracza dopuszczalny górny limit 5000 euro, wówczas zarówno roszczenie, jak i roszczenie wzajemne wykraczają poza zakres procedury ESCP i nie mogą być rozpatrywane zgodnie z nią. O skutkach takiej sytuacji można przeczytać w pkt 4.6. Dlatego wartość roszczenia wzajemnego i roszczenia ocenia się osobno bez sumowania obu kwot.

4.9 Co może zrobić powód po złożeniu odpowiedzi przez pozwanego? – PP 4.5

Sąd jest zobowiązany przesłać do powoda kopię odpowiedzi pozwanego wraz z dołączonymi do niej dokumentami w terminie do 14 dni od daty otrzymania. Taka sama zasada dotyczy roszczenia wzajemnego, które wniósł pozwany. Pozwany ma 30 dni na odpowiedź na roszczenie wzajemne. Może to zrobić na Formularzu odpowiedzi lub w inny właściwy sposób. Podobnie jak w przypadku odpowiedzi pozwanego na pozew, sąd może przedłużyć termin 30 dni przewidziany na odpowiedź powoda (patrz pkt 4.3).

CZĘŚĆ PIĄTA
Wydanie orzeczenia

5.1 Jaką rolę w sporze odgrywa sąd? – PP 5.1

Procedura ESCP jest z zasady procedurą pisemną i to sąd decyduje o tym, jakie dowody i informacje należy przedłożyć, aby sąd mógł wydać orzeczenie w spornej sprawie, oraz w jakiej formie sąd ma je otrzymać.

5.2 Jakimi możliwościami dysponuje sąd? – PP 5

Sąd może:

- wezwać strony do przedstawienia dalszych szczegółowych informacji dotyczących roszczenia i/lub roszczenia wzajemnego;
- ustalić fakty;
- przeprowadzić rozprawę.

5.3 Co jeśli sąd wezwie strony do złożenia dalszych informacji? – PP 4.1 i 5.2

Oprócz możliwości wezwania powoda do przedstawienia dodatkowych informacji po złożeniu przez niego Formularza pozwu (patrz pkt 3.1.2) lub od pozwanego po złożeniu przez niego pozwu wzajemnego, sąd może wezwać strony do przedstawienia dalszych szczegółowych informacji dotyczących roszczenia i/lub roszczenia wzajemnego w terminie wyznaczonym przez sąd. Termin ten nie może przekraczać 30 dni od daty otrzymania przez sąd odpowiedzi pozwanego na pozew lub od daty otrzymania odpowiedzi powoda na pozew wzajemny.

W wyjątkowych okolicznościach sąd może przedłużyć ten termin, ale tylko wówczas, gdy jest to konieczne do zabezpieczenia praw stron. W tym

celu należy złożyć w sądzie wniosek o przedłużeniu terminu zgodnie z odpowiednią procedurą obowiązującą w danym sądzie.

5.4 Co się stanie, gdy strony nie odpowiedzą na wezwanie sądu? – PP 5.2

Kiedy sąd wyznacza termin na przekazanie dodatkowych informacji, musi poinformować strony o skutkach niezłożenia informacji, o które sąd poprosił, w wyznaczonym terminie lub w przedłużonym terminie. Skutki te mogą obejmować oddalenie powództwa lub pozwu wzajemnego bądź wydanie orzeczenia na niekorzyść strony, która nie dopilnowała terminu.

5.5 Co w przypadku, gdy sąd podejmie decyzję o przeprowadzeniu rozprawy? – PP 5.3

Sąd może podjąć decyzję o przeprowadzeniu rozprawy, jeśli uzna, że wydanie orzeczenia na podstawie pisemnych dowodów nie jest możliwe lub na wniosek jednej ze stron, gdy sąd do takiego wniosku się przychylił (patrz pkt 3.5). Jeżeli sąd podejmie decyzję o przeprowadzeniu rozprawy, musi wezwać strony do stawiennictwa, a rozprawa musi odbyć się w terminie do 30 dni od daty wezwania. W wyjątkowych okolicznościach sąd może przedłużyć okres 30 dni, ale tylko wówczas, gdy jest to konieczne do zabezpieczenia praw stron.

5.6 Jakie dowody należy przedstawić podczas rozprawy? – PP 5.1, 5.4 i 5.5

Jeśli sąd postanowi o przeprowadzeniu rozprawy, zdecyduje również o tym, jakie dowody są mu niezbędne do wydania orzeczenia oraz o sposobie ich przedłożenia. Następnie sąd powiadomi strony, jakich dowodów, w tym zeznań ustnych, potrzebuje i w jaki sposób należy je dostarczyć. Dowody mogą być składane w formie pisemnych oświadczeń stron i świadków, w tym biegłych.

Sąd może nakazać przekazanie dowodów za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), np. w formie połączeń wideokonferencyjnych lub innych dostępnych środków komunikacji. Choć to do sądu należy ostateczna decyzja w kwestii dowodów i sposobu ich dostarczenia, sąd jest zawsze otwarty na propozycje stron, w tym te dotyczące wykorzystania środków ICT. Jak wspomniano w pkt 2.4, sąd zastosuje najmniej kosztowną i obciążającą metodę składania dowodów, mając na uwadze koszty z tym związane.

5.7 Czy obie strony muszą stawić się w sądzie na rozprawie?

Mając na uwadze koszty związane z koniecznością złożenia przez strony ustnych zeznań, sąd może zwolnić ze stawiennictwa jedną lub obie strony bądź zezwolić jednej lub obu stronom na przedstawienie dowodów w formie pisemnego oświadczenia i złożenie go w sądzie.

5.8 Czy udział adwokata w rozprawie jest niezbędny?

Zgodnie z zasadami procedury ESCP udział adwokata w rozprawie nie jest konieczny. Wynajęcie adwokata nie jest niedozwolone, należy jednak pamiętać, że w przypadku wygrania sprawy strona wygrywająca może nie otrzymać zwrotu pełnej kwoty honorarium adwokata: patrz pkt 2.5.

5.9 Jak strona nie reprezentowana może przygotować się na rozprawę?

Podobnie jak w przypadku innych rozpraw sądowych, strona postępowania (powód lub pozwany) powinna wcześniej przemyśleć argumenty przedstawiane w sprawie i upewnić się, że posiada wszelkie niezbędne dokumenty oraz że świadkowie mogą stawić się na rozprawie.

5.10 W jaki sposób sąd przeprowadza rozprawę? – PP 5.5

Rolą sądu jest ustalenie wszystkich aspektów proceduralnych rozprawy. Oznacza to, że sąd nie tylko decyduje o tym, jakie dowody zostaną przedstawione i w jakiej formie będą dostarczone, ale również podejmuje decyzję we wszystkich kwestiach proceduralnych, o których informuje strony. Rozprawa powinna z zasady być przeprowadzona z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, takich jak wideokonferencja lub telekonferencja, o ile sąd ma do nich dostęp. Sąd skorzysta z dostępnej technologii, chyba że w obliczu szczególnych okoliczności sprawy sąd uzna, że użycie takiej technologii nie zapewni prawidłowego przebiegu postępowania.

Strony nie są zobowiązane do wydania oceny prawnej pozwu czy pozwu wzajemnego, gdyż jest to rolą sądu. Celem sądu jest również dążenie do zawarcia ugody przez strony postępowania.

5.11 Kiedy sąd wydaje orzeczenie? – PP 6.1

Sąd wyda orzeczenie w jednym z poniższych przypadków:

- jeśli w toku procedury ESCP strona nie podjęła w wyznaczonym czasie żadnego działania, a więc nie wykonała swoich zobowiązań, sąd może wydać orzeczenie na niekorzyść tej strony po upływie wyznaczonego terminu: patrz również PP 6.1.1 i PP 6.1.2;
- w terminie do 30 dni od daty otrzymania odpowiedzi na pozew lub pozew wzajemny, jeśli sąd zdecyduje się nie przeprowadzać rozprawy i nie wzywać stron do przekazania dalszych informacji;

- w terminie do 30 dni od otrzymania wszystkich niezbędnych informacji, gdy strona na wezwanie sądu o przedstawienie dalszych informacji złożyła w sądzie takie informacje w wymaganym terminie;
- w terminie do 30 dni od otrzymania dowodów w przypadku braku rozprawy;
- w terminie do 30 dni od przeprowadzenia rozprawy.

Jeśli sąd nie może wydać orzeczenia w terminie do 30 dni, musi podjąć odpowiednie kroki, tak aby wydanie orzeczenia nastąpiło tak szybko po upływie 30 dni jak to możliwe.

5.12 Jak strony dowiadują się o wydaniu orzeczenia? – PP 6.3

Sąd musi doręczyć stronom orzeczenie. Zwykle orzeczenie zostaje doręczone niezwłocznie po jego wydaniu i najlepiej jeśli nastąpi to w terminie określonym w pkt 5.10. Jeśli orzeczenie nie zostanie doręczone stronom w ciągu kilku dni po upływie tych terminów, strony powinny zwrócić się do sądu z zapytaniem, czy orzeczenie zostało już wydane, a jeśli tak to kiedy zostało bądź ma zostać doręczone.

CZĘŚĆ SZÓSTA
Czynności po wydaniu
orzeczenia

6.1 Co mogą zrobić strony po wydaniu orzeczenia? – PP 7 i 8

Strona, na korzyść której wydano orzeczenie, może podjąć kroki mające na celu jego wykonanie. Oznacza to, że orzeczenie może zostać wykonane w innym państwie członkowskim UE:

- jak gdyby zostało wydane w tym państwie członkowskim;
- bez konieczności wdrażania specjalnej procedury;
- bez konieczności stwierdzenia wymagalności;
- niezależnie od tego, czy istnieje możliwość apelacji;
- bez konieczności posiadania adresu pocztowego czy upoważnionego przedstawiciela w tym państwie członkowskim; oraz
- bez konieczności posiadania jakiegokolwiek zabezpieczenia.

6.2 Co jest konieczne do wykonania orzeczenia? – PP 8.2

Strona, na rzecz której orzeczenie ma zostać wykonane, musi zdobyć odpis orzeczenia i zaświadczenie wydane przez sąd. Każda ze stron może zwrócić się do sądu z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o orzeczeniu, które sąd wydaje na formularzu D.

6.3 W jakim języku zostaje wydane zaświadczenie? – PP 8.1.1 i 8.3.2

Strona, na rzecz której orzeczenie ma zostać wykonane, musi powiadomić sąd, w którym państwie członkowskim rozważa jego wykonanie oraz

w którym z jego regionów w przypadku, gdy w takim państwie obowiązuje więcej niż jeden język urzędowy. Zaświadczenie musi być wydane w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym orzeczenie ma być wykonane, lub w innym języku przyjętym przez takie państwo; w przeciwnym razie do zaświadczenia należy dołączyć tłumaczenie.

Na wniosek strony sąd wyda zaświadczenie w innym języku urzędowym instytucji unijnych, wykorzystując do tego celu standardowy wielojęzyczny, interaktywny formularz dostępny na portalu e-Sprawiedliwość. Sąd nie ma obowiązku dostarczenia tłumaczenia ani transliteracji tekstu wprowadzonego w pola tekstowe zaświadczenia, gdyż jest to obowiązek strony, na rzecz której orzeczenie ma zostać wykonane.

6.4 Jakie kroki powinna podjąć strona, która chce wykonania orzeczenia przed podjęciem formalnych kroków egzekucyjnych?

Wierzyciel, tj. strona na rzecz której wydano orzeczenie, powinien rozważyć wszystkie okoliczności, które wskazywałyby na to, czy warto wykonać orzeczenie. Wskazane jest, aby w pierwszej kolejności wysłać do dłużnika wskazanego w orzeczeniu formalne pismo z żądaniem zapłaty lub spełnienia świadczenia, o których mowa w orzeczeniu, wraz z ostrzeżeniem, że jeżeli to nie nastąpi, wierzyciel podejmie formalne kroki egzekucyjne pociągające za sobą nieuniknione konsekwencje dla dłużnika w postaci dodatkowych kosztów podlegających zapłacie.

6.5 Czy wierzyciel może uzyskać informacje na temat metod wykonania orzeczenia? – PP 8.5.2

Wierzyciel może zdobyć informacje na temat systemów wykonywania orzeczeń obowiązujących w państwach członkowskich UE na portalu e-Sprawiedliwość. Informacje te dotyczą procedur krajowych dotyczących egzekucji orzeczeń i zawierają nazwiska i adresy komorników z różnych państw członkowskich.

6.6 Czy można odwołać się od orzeczenia? – PP 7.2

Kwestie odwołania się od orzeczenia są regulowane przez przepisy prawa obowiązujące w każdym państwie członkowskim UE. Informacje na temat apelacji są również dostępne na portalu e-Sprawiedliwość.

6.7 Czy istnieje możliwość ponownego zbadania orzeczenia? – PP 7.1

Pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia zgodnie z procedurą ESCP w sądzie właściwym dla państwa członkowskiego UE, w którym orzeczenie zostało wydane, jeżeli:

- pozwanemu nie doręczono formularza pozwu lub nie został on wezwany na rozprawę z odpowiednio długim wyprzedzeniem i w taki sposób, aby mógł zapewnić sobie obronę; lub

- okoliczności pozostające poza wpływem pozwanego lub inne wyjątkowe okoliczności, które wystąpiły bez winy pozwanego uniemożliwiły mu zakwestionowanie roszczenia.

Ponowne zbadanie orzeczenia nie jest możliwe, gdy pozwany nie zaskarżył orzeczenia w momencie, gdy miał taką możliwość, w szczególności poprzez złożenie apelacji.

Wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia należy złożyć w terminie do 30 dni od dnia, w którym pozwany zapoznał się z treścią orzeczenia i mógł podjąć odpowiednie działania.

Uwaga! Ponowne zbadanie orzeczenia nie jest możliwe w państwie członkowskim, w którym orzeczenie ma zostać wykonane.

6.8 Jakie są skutki ponownego zbadania orzeczenia? – PP 7.1.2

W przypadku odmowy ponownego zbadania orzeczenia, orzeczenie pozostaje w mocy i podlega wykonaniu. Jeśli zaś wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia okaże się uzasadniony, wówczas orzeczenie zostaje uchylone, a powód będzie musiał wnieść nowe powództwo.

6.9 Czy odmowa wykonania orzeczenia jest możliwa? – PP 8.4

Dłużnik może zwrócić się do właściwego sądu w państwie członkowskim, w którym orzeczenia ma być wykonane, z wnioskiem o odmowę wykonania

orzeczenia z powodu braku możliwości jego pogodzenia z wcześniejszym orzeczeniem wydanym w państwie członkowskim lub w państwie spoza obszaru UE.

6.10 Czy można ograniczyć lub odroczyć wykonanie? – PP 8.4.3

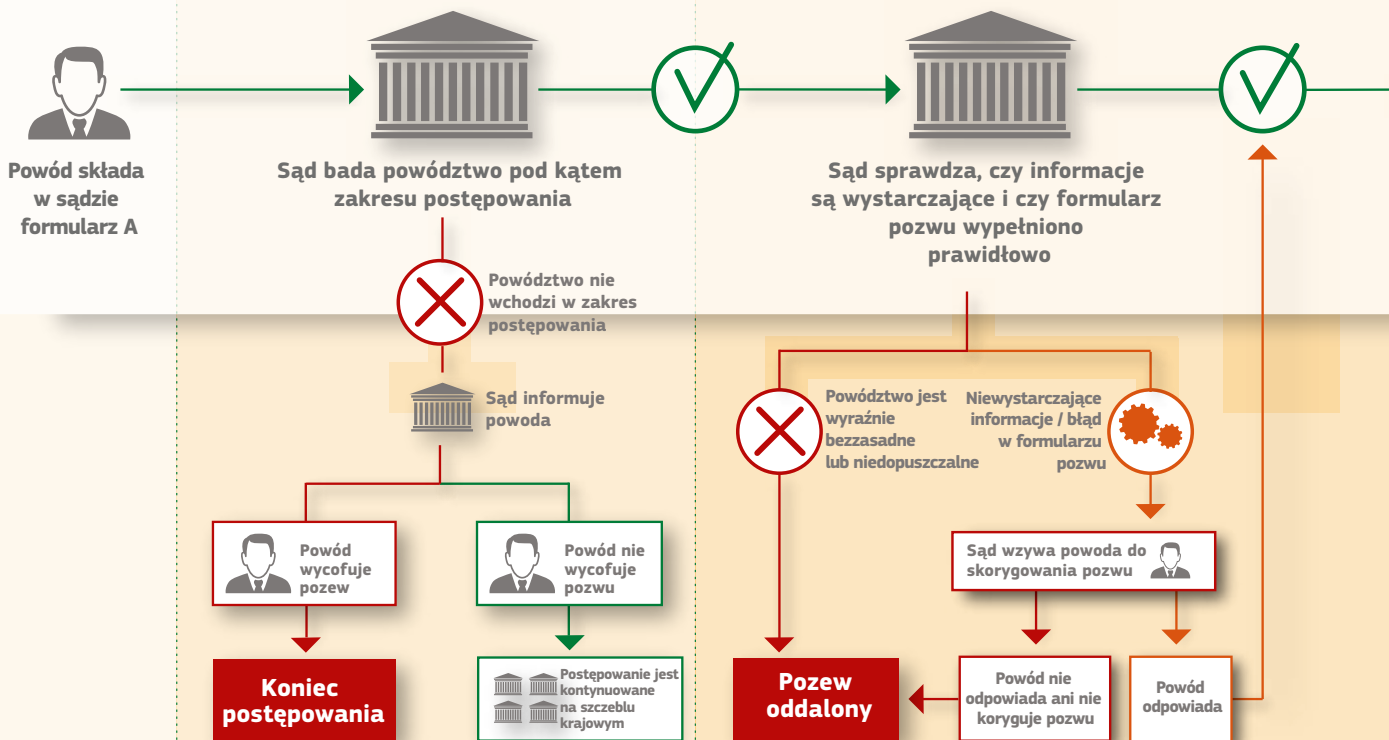
Strona, przeciwko której dochodzi się wykonania orzeczenia, może zwrócić się do sądu lub właściwego organu w państwie członkowskim, w którym orzeczenie ma zostać wykonane, z wnioskiem o ograniczenie lub odroczenie wykonania lub o zabezpieczenie wykonania, gdy:

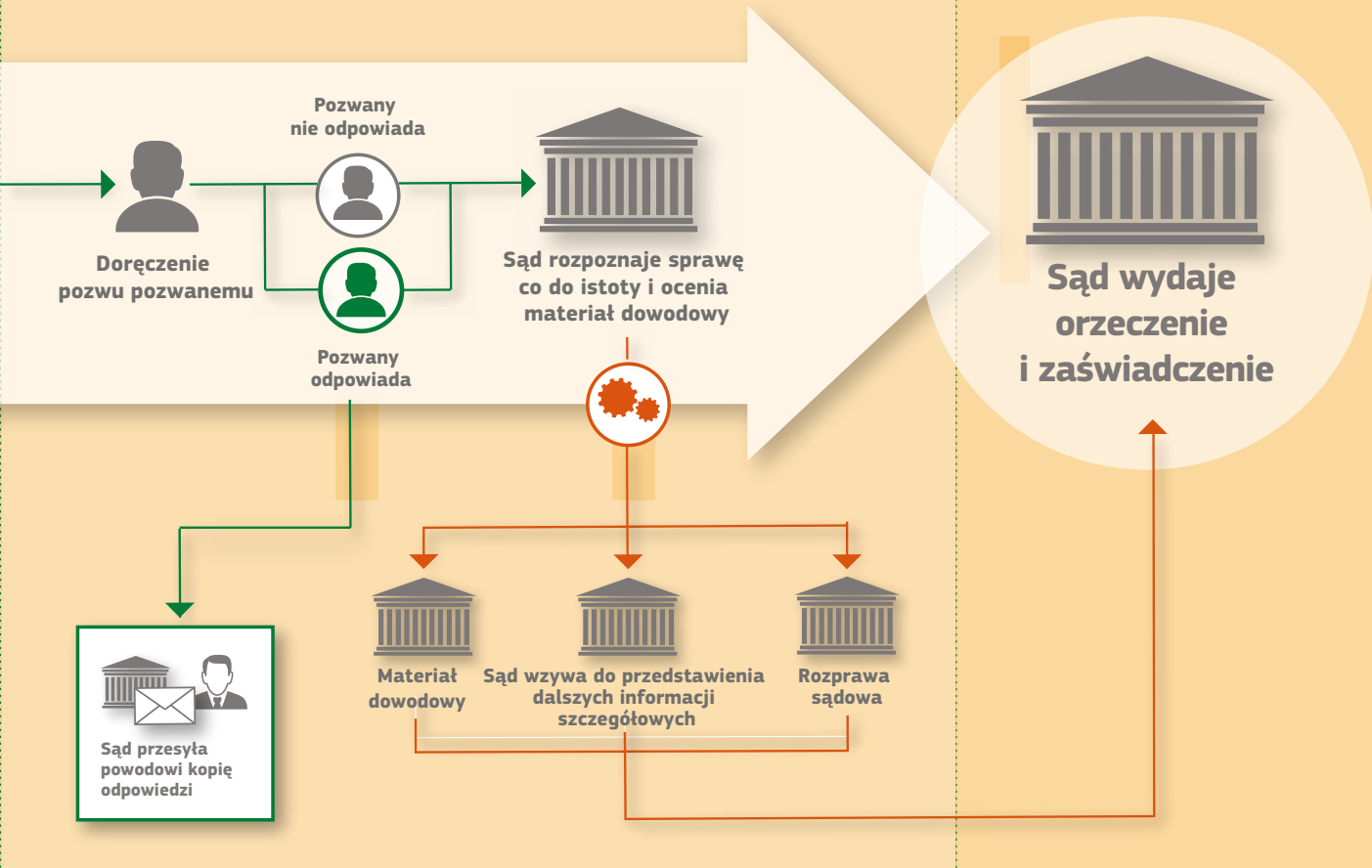
- strona zaskarżyła orzeczenie wydane zgodnie z procedurą ESCP lub
- istnieje możliwość zaskarżenia orzeczenia, lub
- strona złożyła wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia.

Schemat korzystania z procedury

Schemat przedstawiony na następnej stronie ma na celu zilustrowanie podstawowych kroków w procedurze ESCP. Nie przedstawiono w nim wszystkich możliwych elementów postępowania ani tych aspektów, które są regulowane w szczególności przez przepisy krajowe państw członkowskich.

Postępowanie w sprawie **drobnych roszczeń**

Materiały referencyjne i linki

Europejski portal „e-Sprawiedliwość” jest pojedynczym punktem kontaktowym w zakresie wszystkich istotnych informacji na temat europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Za udostępnianie informacji na temat europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń odpowiedzialne są wspólnie państwa członkowskie i Komisja Europejska.

A) Formularze stosowane w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-pl.do

B) Informacje krajowe na temat korzystania z postępowania, między innymi dotyczące właściwych sądów, a także innych informacji wymaganych na mocy art. 25

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-pl.do

Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2421 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 861/2007 ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń oraz rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

PRINT	ISBN 978-92-76-08279-8	doi:10.2838/886105	DS-01-19-470-PL-C
PDF	ISBN 978-92-76-03925-9	doi:10.2838/566318	DS-01-19-470-PL-N

Każdorazowe wykorzystanie lub powielenie zdjęć lub innych materiałów, które nie są objęte prawami autorskimi UE, wymaga bezpośredniej zgody posiadaczy praw autorskich.

Zdjęcie na okładce: © Shutterstock

Zdjęcia w środku: © Shutterstock

© Unia Europejska, 2019

Powielanie materiałów dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Więcej informacji na temat wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych w UE można znaleźć w portalu e-Sprawiedliwość:
<https://e-justice.europa.eu/home.do?plang=pl&action=home>

Obserwuj nas

<https://www.facebook.com/EUJustice/>

https://twitter.com/EU_commission

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej

Europejska Sieć Sądowa
w sprawach cywilnych i handlowych

